

Fargefanten og jakten på det perfekte juletreet

Det var desember i Fargefantens verden, og snøen lå dypere enn noen gang. Fargefantens hus, som vanligvis så ut som en eksplosjon av regnbuer, så nå ut som en fargerik iskremkule dyppet i melis.

Inne i varmen gikk Fargefanten rundt og trippet utålmodig. Det var bare noen få dager igjen til jul, og han manglet det aller viktigste: Juletreet.

«I år skal jeg ikke ha et hvilket som helst tre,» proklamerte Fargefanten til sin egen speilbilde i gangen. «I år skal jeg til Kraft!»

Kraft var et mytisk sted langt inne i den dypeste skogen. Det ble sagt at trærne der vokste seg så høye at de kilet skyene på magen, og at grenene var så sterke at de kunne bære tusenvis av julekuler. Men ingen visste helt hvor Kraft var, bortsett fra de som bodde under røttene.

Den hemmelige guiden

Fargefanten tok på seg sin varmeste lue (den med plass til ørene) og trasket ut i snøen. Han gikk ikke mot den vanlige stien, men mot en eldgammel, krokete eik. Han banket forsiktig på en mosegrodd dør mellom røttene.

Døren knirket opp, og en liten nisse med skjegg så langt at han nesten snublet i det, tittet ut. Det var Nisse-Nils.

«Hva vil du, fargeklatt?» brummet Nils, som egentlig var veldig snill, men likte å late som han var gretten. «Jeg trenger veien til Kraft, Nils. Jeg skal finne årets juletre!» sa Fargefanten ivrig.

Nils sukket tungt, så tungt at snøen falt av luen hans. «Til Kraft, sier du? Det er ikke en tur for sarte sjeler. Veien er hemmelig og full av luringer.» «Jeg er klar!» sa Fargefanten og viftet med ørene.

Nils mumlet noe om «ungdommen nå til dags» og fant frem en bitte liten lykt. «Følg meg. Og ikke trakk på konglene mine.»

Fisketreteet til Reven

De gikk lenge på stier som ingen andre kunne se. Snøen hang tungt på trærne, og det var helt stille, bortsett fra lyden av Fargefantens store føtter og Nils' små trippende skritt.

Plutselig hoppet en rød skygge frem fra buskene. Det var Reven Reodor, kjent som skogens største luring. Han hadde på seg en altfor stor dressjakke og et bredt, falskt smil.

«God dag, god dag, mine herrer!» sa Reodor glatt. «Hvorfor gå så langt og fryse på nesa? Jeg har de beste juletrærne rett her borte! Spesialtilbud, kun i dag!»

Han pekte stolt på en rekke trær som sto litt skjevt i snøen. Fargefantent gikk nærmere. Trærne var utrolig grønne. Nesten for grønne. Og de luktet rart.

Fargefantent snuste med den følsomme nesen sin. «Sniff, sniff... Det lukter ikke granbar. Det lukter... gammel torsk?»

Han tok på en av grenene. Den var stiv og rar. «Dette er jo ikke barnåler!» utbrøt Fargefantent. «Det er stive fiskeskjegg som du har limt på en pinne og sprayet med grønnmaling!»

Reodor så fornærmet ut. «Det kalles gjenbruk! Veldig moderne!» «Kom igjen, Fargefantent,» sa Nisse-Nils og dro ham i halen. «Ikke la deg lure av billige kopier.»

Grevlingens "julekuler"

De gikk videre, dypere inn i skogen hvor skyggene ble lengre. Bak en stor stein møtte de Grevlingen Gunnar. Han sto ved siden av en stor kjerre dekket av et teppe. Gunnar så seg nervøst over skulderen.

«Pst! Dere der!» hvisket Gunnar. «Skal dere ha juletre? Da trenger dere pynt. Jeg har de mest eksklusive julekulene i hele skogen.»

Han løftet på teppet. Der lå det en haug med brune, klumpete ting dekket av jord.

«Er ikke det... muffins?» spurte Fargefantent skeptisk. «Nei, nei! Det er 'Jordnære Julekuler,» insisterte Gunnar. «Veldig trendy. De er tunge, så treet ikke blåser bort.»

Fargefantent løftet opp en av "kulene". Den var kald og hard. Han gned litt av jorden av den. «Gunnar,» sa Fargefantent strengt. «Dette er poteter. Har du stjålet dem fra kjelleren til bonden igjen?»

Grevlingen rødmet under pelsen sin. «Eh... jeg fant dem? De hadde gått seg vill?» Nisse-Nils himlet med øynene. «Vi har ikke tid til rotfrukter, Gunnar. Vi skal til Kraft.»

Den magiske lysningen

Til slutt, etter å ha gått så lenge at Fargefantent nesten trodde de hadde gått seg vill, stoppet Nils. «Vi er fremme,» sa han lavt.

Han dyttet til side noen tunge grangrener, og Fargefantent gispet.

Foran dem lå en stor lysning under åpen himmel. Men det var ikke mørkt der. Stedet lyste av tusenvis av glødende sopper og små ildfluer som trosset kulden. Overalt var det små alver med røde luer som løp travelt rundt. Noen børstet snø av grener, andre polerte kongler til de skinte som gull.

Det var den hemmelige julebutikken under åpen himmel. Og midt i lysningen sto trærne fra Kraft. De var enorme. De var majestetiske. De var... litt voldsomme.

En liten alv med fregner på nesen fløy bort til dem. «Velkommen til Kraft! Er dere klare for å velge det største treet vi har?»

Fargefanten så på de gigantiske trærne. Han tenkte på den koselige stua si. Hvis han tok med et av disse trærne hjem, ville han måtte sage hull i taket, og han ville måtte sove i badekaret fordi treet tok all plassen.

«De er flotte,» sa Fargefantens nylende. «Men kanskje litt store?»

Alven smilte lurt. «Jeg skjønner. Størrelse er ikke alt, vet du. Kom her.»

Alven ledet dem forbi kjempene, til et hjørne av lysningen der det sto et mindre tre. Det var ikke det høyeste, og det var litt bredere på den ene siden enn den andre. Men det hadde tette, fine grener og en perfekt topp til å sette en stjerne på. Det så rett og slett utrolig koselig ut.

«Ååh,» sa Fargefantens og kjente varmen spre seg i brystet. «Det er perfekt. Det er akkurat passe.»

Nisse-Nils nikket godkjennende. «Et klokt valg. Det er ikke høyden som teller, men hjerterommet det skaper.»

Og slik gikk det til at Fargefantens dro ut for å finne det største treet i skogen, men kom hjem med det koseligste. Og da han hadde pyntet det med sine egne fargerike kuler (som definitivt ikke var poteter), skinte det så fint at til og med Reven Reodor kunne se det helt fra sin del av skogen.

Rødt, gult og litt magi – nå er Fargefantens historie forbi

© **Fargeland.no** Denne historien er utarbeidet og eies av Fargeland. Kopiering eller videresalg er ikke tillatt uten avtale. Last ned flere historier på www.fargeland.no